

vid något tillfälle under de lectan-
år, som följde emellan 1848 och
1861 i juni då jag tillträdde gla-
sorotet. Såvitt det tyckes mig
erhölla skrivstafven som derom offtent
ning skall jag derom avertera.

Besquærligt nog är en-
skifva autependium of upptaget
på värteskuiinga ofver Kyrkans
förusaker of äldo bequærliga
re: icke ens i Kyrkans inuenta-
rie instrument för år 1800 är
tillbakå. Detta skulle gifva tillhö-
na, att det ganska länge varit
i det usla flick, att underböva-
de, som här förut varit i vilolioner
of inventeringar, oftränge om
dess antiquariska värde, of äktet
nödigt att det autetka.

Understundt, som vid sin
hittomst 1861, icke hade ens någon
axing derom, att ett autependium
här varit, som adragit sig Anti-
quariens oppmärksamhet, eller att

ett Sackensvärde of det värdiga-
des innehåll var fört, som opplysning
vis nämna:

Då Kyrkans egendom of Koda. Pröb
till mig inventerades 1861, förvisades
ett blytt, som innehöll större eller min-
dre lappor, stilar från hvarandra, så
värdeliga of illolabla, att hvar af
en tyckade att underhöra den, fördes
förlända vid ett icke hårdhänt vid
rövaude, genomsnittet of oföfarg
och flerslags oraklighet of färdiga,
of saktastigen bequæde som
tollstrafar. Större delen till rige-
närighet fördes. Vid den an-
delskuiing som upställdes bequæde
samtliga mera of löst under of so-
darsaf, under öfver of något annat
dag, möjligen blide, som löf of kan
of mest bestämdas. Då vilolioner
som, att det of endast var äldo-
mästare, utan som halva Modligt